

[Skatteministeren]

Den ansatte beskattes ikke af den erhvervs-mæssige brug af firmaets bil – kun af den private brug, og det er principielt frivilligt, om en ansat vil have firmaets bil til rådighed til privat brug.

De tilfælde, hvor en person gennem ansættelsesforhold er tvunget til at køre firmabil, vil, så vidt jeg kan se, være tilfælde af erhvervs-mæssig kørsel, og jeg har derfor ikke planer om at tage initiativ til en ændring af reglerne som efterlyst af spørgeren.

Spm. nr. S 461

Til *skatteministeren* (12/1 94) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at tjenestemænd og andre, der gennem et ansættelsesforhold bliver tvangsforflyttet til et nyt arbejdssted og i denne forbindelse modtager en flyttegodtgørelse efter bilag, fremover ikke bliver beskattet af den modtagne godtgørelse?«

Svar (21/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

I forbindelse med skattereformen i 1987 opstod der asymmetri i behandlingen af flyttegodtgørelse, som skulle medregnes til den personlige indkomst, og fradrag for flytteudgifter, som kunne foretages i den skattepligtige indkomst. Dette kunne betyde en beskatning af flyttegodtgørelse efter regning på op til 18 procent.

Med virkning fra 1. juli 1989 bestemte Ligningsrådet imidlertid ved SD-cirkulære 1989-25, at private ansattes flyttegodtgørelse mod dokumentation ved eksterne udgiftsbilag kan holdes helt uden for indkomstopgørelsen. Begrundelsen var, at hvis arbejdsgiveren afholdt udgifterne direkte, ville de ikke være indkomstskattepligtige for lønmodtageren.

I forbindelse med dette cirkulære blev det tilkendegivet, at dette også skulle gælde offentligt ansatte – men spørgsmålet skulle bero på en nærmere undersøgelse af de offentligt ansattes flyttegodtgørelse.

Ved cirkulære 1992-13 er der fastsat regler for den skattemæssige behandling af flyttegodtgørelse. Cirkulæret trådte i kraft den 15. november 1992, men med virkning fra 1. juli 1989. Reglerne gælder for såvel privat som of-

fentligt ansatte, således at der ikke sker nogen forskelsbehandling af de to grupper.

Jeg mener ikke, at der er behov for yderligere initiativer vedrørende beskatning af flyttegodtgørelse efter vedtagelsen af ovennævnte cirkulære.

Herefter er reglerne således:

Ansatte, der forflyttes under samme arbejdsgiver, kan foretage fradrag i den skattepligtige indkomst for en række udgifter i forbindelse med flytningen.

Hvis den ansatte modtager flyttegodtgørelse, skal denne medtages ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Følgende udgifter kan fratrækkes:

- a. Flytning af bohøve
- b. Rejseudgifter for husstanden
- c. Udgifter til nødvendige installationer
- d. Huslejetab

Udgifter til advokat- og mæglersalær i forbindelse med køb og salg af fast ejendom kan efter praksis ikke fradrages.

Hvis arbejdsgiveren godtgør de under a-d nævnte fradragsberettigede flytteudgifter mod dokumentation ved eksterne udgiftsbilag, skal både godtgørelsen og de pågældende udgifter holdes uden for den ansattes indkomst og påvirker derfor ikke skatteberegningen.

En ansat kan dog herudover foretage et fradrag for supplerende flytteudgifter på 3.000–6.000 kr. afhængig af behovets og husstandens størrelse.

Spm. nr. S 442

Til *sundhedsministeren* (7/1 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren for hvert amt oplyse, hvilke initiativer de personer, der de sidste fem år har været vidende om, at patienter på landets sygehuse lå på gangene, har taget for at undgå, at forholdene ville udgøre en sikkerhedsrisiko i tilfælde af brand?«

Begrundelse

Det er kommet frem i medierne, at det store antal patienter, der på landets sygehuse opholder sig på gangene, udgør en sikkerhedsrisiko, idet sygehuse vil være utilgængelige og uforenelige, såfremt der opstår ildebrand.